

T. Pranciškus Ksaveras FJ: Gailestingoji Dievo žvilgsnis

Ar įsidėmėjote suvargusią našlę iš Evangelijos, kuri į aukų skrynią šventykloje įmetė tik du mažus pinigėlius? (Mk 12, 41-44). Jėzus ją matydamas, pasakė, jog ji įmetė daugiausia, nes atidavė visa, ką turėjo, kai visi kiti aukojo iš to, kas jiems atlieka.

Šiandien ši vargšė našlė yra žmogus, kuriam telieka šalikelė visuomenės kelyje. Ir mašinos, kurios greit važiuoja, lenktyniauja, kurių vis daugiau, našlės net nebepastebi, tarsi tamsų vakarą Vilniuje, ir ją aptaško purvu...

Ši Evangelija yra Gailestingumo Evangelija, nes Jėzus parodo, kas mums neleidžia matyti žmonių širdžių. Jėzus skiria žmonių žvilgsnį ir Dievo žvilgsnį. Gal ir mes panašūs į šią vargšę našlę, nes kažkur širdyje manome, jog esame nesvarbūs ir nereikalingi – esame nereikšmingi savo akyse ir žmonių akyse. Ir blogasis angelas mums šnibžda į ausį, kad visai nusiviltume: „Šis pasaulis ne tau, šis gyvenimas ne tau“... O gal mes kažkuo panašūs į tuos turtinguosius, kurie, siekdami būti matomi, aukoja, bet tik iš to kas jiems atlieka, nes mano esą vertingi vien dėl turimo turto.

Melsdamiesi už visus tuos, kurie neturi vilties, kreipkimės į Dievo Motiną, kuri mus moko gyventi Dievo Gailestingumu, nes ji juo gyveno. Prašykime jos, kad ji mums padėtų gyventi Jėzaus žvilgsnyje, nes šis žvilgsnis atskleidžia tiesą apie žmogaus gyvenimo vertę. Jėzaus žvilgsnis atskleidžia, kad tikrąją vertę turi pats žmogiškasis asmuo. Todėl mes galime naujai pamatyti ne tik suvargusią našlę, kuri iš savo neturto visa patiki Dievui, bet ir žmogų, kuris mano viską pasieksiąs savo jėgomis, todėl skuba, lenktyniauja ir iš nevilties yra linkęs aptaškyti purvu kitus...

Prašykime Dievo Motinos pagalbos, kad pasitikėtume ne žmonių, bet Dievo žvilgsniu, prašykime dvejopo atsivertimo: kad lenktyniautojas atsiverstų ir suvoktų, kokia yra tikroji žmogaus širdies vertė, ir kad našlė taip pat atsivertų pasitikėjimui Jėzaus žvilgsniu, atsivertų Jo meilei.

gailestingumas.com